

Antall István

szerkesztő, rádióriporter, művészeti író
(1953. szeptember 18. – 2015. április 8.)

A Magyar Rádió művészeti szerkesztője, műsorvezetője, több meghatározó kulturális rádióműsor, köztük a rendszerváltás előtti, legendás Hangsúly című hangos irodalmi és művészeti folyóirat, a Társalgó, az Irodalmi Újság, a Határok nélkül és haláláig a Gondolat-jel szerkesztője, műsorvezetője, a Magyar Írószövetség tagja, a Hangsúly Alapítvány életre hívója, a Tokaji Írótábor és a Nemzeti Kulturális Alap kuratóriumi tagja, a kárpát-medencei magyar nyelvterület művészeti kapcsolatrendszerének újjáépítésének fáradhatatlan napszámosa

meghalt.

Első diplomáját 1978-ban szerezte földrajz-rajz szakon a nyíregyházi Tanárképző Főiskolán. Már itt eljegyezte magát az újságírással, 1975-től a főiskola *Tanítani* című lapját szerkesztette. Diploma után a *Magyar Rádió Nyíregyházi Stúdiójában* kezdte rádiós pályafutását, ahol 1983-1987-ig szerkesztette a *Hangsúly* című rádiós folyóiratot Ratkó József költővel, Nagy András László színházi rendezővel és Görömbei András irodalomtörténésszel. A kezdeményezés országos szinten is szellemi és politikai érdeklődést keltett. Szakmaiságát a MÚOSZ újságíró iskola mellett a debreceni egyetem néprajz szakának elvégzésével erősítette. 1987-ben a *Hangsúly*, a lakitelki találkozókön való részvétel, a Dunatáj első felhívásának aláírása miatti rendőrségi megfigyelés és zaklatások nyomasztó légköréből szabadulást ígért számára a *Magyar Ifjúság* című fővárosi lap hívása. A *Magyar Rádió Irodalmi Osztályának* szerkesztőjeként 1989-ben tért vissza a rádiózáshoz, és 6 év televíziós kitérőt leszámítva, maradt is a Bródy Sándor utcában művészeti, irodalmi, közéleti műsorokat szerkesztő rádiós haláláig.

A kárpát-medencei magyar nyelvterület kulturális összetartozásának hite és kapcsolatrendszerének újjáépítésének vágya már jóval a rendszerváltás előtt arra sarkallta, hogy száguldó riporterként teljesítsen szolgálatot Pozsonytól Királyhelmecig, Munkácsról Sepsiszetgyörgyig és még azon is túl. Felkészült, a szellemi közéletet is alaposan ismerő, igényes és ezt az igényességet a környezetében is ébren tartó szerkesztő volt. Ízlésbeli, erkölcsi magabiztossága és tárgyismerete a beszélgetőtársakat ihlető és nyugtató tapintattal társult. Mindig a feladat jelentősége hajtotta; ha egyedül kellett vinnie a vállán a műsort, adás akkor sem maradhatott el. Jó érzékkel mutatta fel a tehetségeket, és elfogultság nélkül szólaltatta meg beszélgetőtársait az olykor acsarkodástól sem mentes szellemi közéletben.

Képzőművészeti érdeklődését a rádiózásban is meg tudta jeleníteni. Figyelemmel követte és nem csak mikrofonjával, de írásaival is támogatta a kortárs művészeket. A Nyíregyházi Nemzetközi Fametsző Művésztelep hatására 2005-től visszatért életébe a rendszeres grafikai tevékenység, 60. születésnapja alkalmából nagyszabású kiállítás-sorozattal szerzett örömet.

Budapesten a Fiumei úti Sírkertben
2015. május 8-án, pénteken, 13 órakor
búcsúzhatunk tőle, és
helyezzük végső nyugalomba

kiadta: felesége, Antal Istvánné Edina és leánya Antal Stefánia: 06-20-390-3955
1143 Budapest Jurisich utca 12.